

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713205390
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5713205390.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého S. Z., nar. XX. XX. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, dieťa rodičov: matky (navrhovateľky) MUDr. M. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. č. XX, právne zastúpená AK JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o. so sídlom v Žiline, Dolný Val 11 a otca (odporcu) Mgr. S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. č. XX, právne zastúpený JUDr. Danielom Malíkom, advokátom so sídlom v S., ul. V. XXXX/X, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na obdobie do rozvodu manželstva, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21P/9/2013-598 zo dňa 13. septembra 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 21P/9/2013-598 zo dňa 13. septembra 2016 zaviazal otca platiť matke výživné na maloletého S. Z. (vo výroku je nesprávne uvedené Jučičina) vo výške 300,- eur mesačne a to vždy do 20.-tého dňa v mesiaci a to za obdobie od 05. 04. 2013 do 20. 07. 2016. Dlh na výživnom za obdobie od 05. 04. 2013 do 20.07.2016 vo výške 11.850,- eur je otec povinný zaplatiť matke v mesačných splátkach vo výške 250,- splatných vždy do 20.-tého dňa mesiaca. V prípade omeškania s platením niektorej zo splátok sa stáva zročným celý dlh. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka ako navrhovateľka podala dňa 05. 04. 2013 na súd návrh, ktorým žiadala, aby súd zveril maloletého S. Z. do jej osobnej starostlivosti a aby otca zaviazal platiť výživné na syna sumou 1.000,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Matka návrh odôvodnila tým, že otec maloletého bol v čase podania návrhu jej manželom, nezvláda výchovu maloletého syna, je k nemu agresívny a požíva alkoholické nápoje. Fyzicky syna napáda a psychicky ho týra. Z domu, kde bývali, vyhadzuje ju aj jej syna. Matka v čase podania návrhu pracovala v Nemecku a uviedla, že syn S. má záujem žiť s ňou pod podmienkou, že sa vráti na Slovensko. Otec v návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností sa vyjadril podaním zo dňa 20.5.2013, v ktorom uviedol, že dňa 23.4.2013 podal návrh na rozvod manželstva. V čase vyhlásenia tohto rozsudku bolo už manželstvo rodičov maloletého právoplatne rozvedené a maloletý S. bol na obdobie po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky. Spornou medzi účastníkmi zostala otázka výživného, ktoré má otec na syna S. za obdobie od podania návrhu, teda od 05. 04. 2013 do právoplatnosti rozvodu manželstva (do 20. 07. 2016) platiť. Preto súd skúmal schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, ako aj životnú úroveň oboch rodičov maloletého, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Otec maloletého v spornom období a to od 05. 04. 2013 do 30. 09. 2013 pracoval ako vedúci odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií na Obvodnom úrade v Žiline. Jeho štátnozamestnanecký

pomer skončil z organizačných dôvodov 30.9.2013, ktorá skutočnosť bola preukázaná dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Čistý mesačný príjem u tohto zamestnávateľa za obdobie od januára do septembra 2013 bol 804,- eur v čistom. Otcovi bolo vyplatené odchodné. V období od 11. 11. 2013 do 11. 05. 2014 bol otec zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine. Otcovi vznikol nárok na podporu v nezamestnanosti v období od 11.11.2013 do 11.5.2014, keď otcovi bola poskytnutá dávka v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu, teda vo výške 439,- eur mesačne. Nové zamestnanie sa mu podarilo získať až 01. 10. 2015 a jeho príjem v novom zamestnaní je približne 550, - eur v čistom. V súvislosti s ukončením štátnozamestnaneckého vzťahu otca, keď vykonával funkciu vedúceho odboru cestnej dopravy, bol mu ponúknutý nový služobný vzťah. Túto ponuku otec neprijal, pretože očakával, že získa výhodnejšie zamestnanie. Otec je od roku 2003 jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM s.r.o., so sídlom v Martine a v období od 02. 03. 2010 do 14.07.2012 bol aj konateľom v tejto spoločnosti. V súvislosti so vznikom štátnozamestnaneckého vzťahu sa funkcie konateľa tejto spoločnosti otec vzdal, naďalej však ostal spoločníkom. Podľa daňového priznania za rok 2012 súčet výnosov tejto spoločnosti predstavoval sumu 54.946,- eur a súčet nákladov 40.263,- eur. Základ dane bol vykázaný vo výške 14.683,- eur. Podľa daňového priznania za rok 2014 výnosy predstavovali 37.334,- eur, náklady 34.288,- eur, základ dane bol vykázaný vo výške 3.046,- eur. Podľa daňového priznania za rok 2013 výnosy tejto spoločnosti boli vykázané vo výške 24.527,- eur a náklady vo výške 24.321,- eur, základ dane bol vo výške 206,- eur. Podľa daňového priznania spoločnosti JUTICOM s.r.o. za rok 2015 výnosy z hospodárskej činnosti predstavovali 16.066,- eur a náklady 23.751,- eur. Spoločnosť hospodárila so stratou 7.685,- eur. Otec maloletého bol v období od 24.11.2004 do 17.10.2013 aj spoločníkom ďalšej spoločnosti a to Detské sanatórium s.r.o., so sídlom v Martine. Spoločníčkou tejto spoločnosti bola aj otcova matka, ako aj matka maloletého S. Z.. Svoj obchodný podiel v tejto spoločnosti otec bezplatne previedol na svoju matku v októbri 2013. V bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletého S. boli aj dve nehnuteľnosti a to jedna nehnuteľnosť na ulici S. v Martine a jedna v G.. Tieto dve nehnuteľnosti rodičia maloletého predali rodičom S. Z. a to za celkovú sumu 100.000,- eur. Celú kúpnu cenu rodičia odovzdali matke maloletého MUDr. M. L.. Túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj S. Z. starší a skutočnosť, že jeho syn S. Z. nedostal nič, odôvodnil tým, že sa jednalo o majetkové vypořádanie medzi rodičmi maloletého. Vo vlastníctve otca maloletého ostal aj naďalej rodinný dom v G. č. XX, ktorý je jeho výlučným vlastníctvom. V tomto dome v súčasnosti býva matka maloletého so synom. Otec trval na tom, aby sa po rozvoze manželstva z tohto domu vysťahovali, a preto si hľadajú nové bývanie.

Matka maloletého MUDr. M. L. od roku 2004 žila a pracovala ako lekárka v Nemecku a určitú dobu s ňou žil aj maloletý syn S. a to do konca roku 2009. Z dôvodu starostlivosti o maloletého matka pracovný pomer v Nemecku skončila k 31. 10. 2013 a jej priemerný čistý príjem za posledných 10 mesiacov roku 2013 bol 6.686,- eur. V októbri 2011 jej bola vydaná licencia slovensko-lekárskou komorou v špecializovanom odbore chirurgia - ortopédia. Matka maloletého je jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti MEDI A-Z s.r.o. Dňa 03.12.2013 bolo matke vydané povolenie prevádzkovať ambulanciu špecializovanej ambulantnej starostlivosti - ortopédia, s miestom prevádzkovania ulica 9. mája č. 15 v Turčianskych Tepliciach. Spoločnosť matky MEDI A-Z s.r.o. za rok 2014 vykázala stratu 8.894,- eur. V roku 2013 nevykázala táto spoločnosť žiadnu činnosť. Matka ako konateľka nepoberala žiadnu odmenu. Matka maloletého je zároveň aj spoločníčkou spoločnosti Detské sanatórium s.r.o. a to od 24.11.2004. Maloletý S. Z. v období od apríla do mája 2013 chodil na strednú školu do Žiliny do druhého ročníka 8-ročného gymnázia. Do školy cestoval autobusom a potom vlakom z G., kde v tom čase s otcom býval. Cez letné prázdniny maloletý žil u matky v Nemecku. Od septembra 2013 sa stal študentom 8-ročného Gymnázia Mikuláša Galandu v Turčianskych Tepliciach. V súčasnosti maloletý cestuje do školy z Blatnice do Turčianskych Teplíc a stravuje sa v školskej jedálni, avšak nepravidelne. Cestovné autobusom do školy z Blatnice do Turčianskych Teplíc predstavuje približne 100,- eur mesačne. Rodinné prídavky na maloletého S. Z. v spornom období vo výške 23,10 eur poberal jeho otec. S. chodí súkromne na doučovanie matematiky do Martina, zúčastňuje sa aj podujatí organizovaných školou. Vo voľnom čase sa S. venuje hokeju a v súčasnosti hrá za Prievidzu. V súvislosti so starostlivosťou o maloletého S. vznikajú aj zvýšené náklady na jeho liečenie, pretože je alergikom. V súčasnosti matka so synom býva v rodinnom dome v G. č. XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca. Vzhľadom na napäté vzťahy medzi rodičmi, ako i medzi maloletým a otcom, otec v poslednom období a to minimálne od septembra 2014 striedavo žije u svojich rodičov v Martine alebo u svojej priateľky v Kysuckom Novom Meste. Za služby spojené s užívaním rodinného domu v G. č. XX otec platí všetky náklady za elektrinu, plyn, satelit, internet, vodu, smeti.

Súd prvej inštancie z rozsudku tamojšieho súdu č.k. 20P/163/2013 - 564 zo dňa 15. 07. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/7/2016 - 650 zo dňa 08. 06. 2016 mal preukázané, že

manželstvo rodičov maloletého S. bolo rozvedené, mal. S. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na maloletého S. výživné vo výške 300,- eur mesačne. V tomto konaní nebol preukázaný žiadny dôvod, na základe ktorého by súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči synovi v inej výške za obdobie od 5.4.2013 do 20.7.2016 (do rozvodu manželstva), keď pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z toho istého skutkového stavu, aký bol preukázaný v spore pod sp.zn. 20P/163/2013. Súd prvej inštancie vyhodnotil možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, najmä jeho potencialitu dosahovať určitý príjem, ktoré sú dané najmä vzhľadom na jeho vysokoškolské vzdelanie a dobré jazykové schopnosti. Konštatoval, že jeho možnosti sú určované aj tým, že je jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM s.r.o., ktorá vykonáva stavebnú činnosť a v minulosti dosahoval pomerne slušný príjem. Možnosti otca boli dané aj tým, že bol spoločníkom ďalšej obchodnej spoločnosti a to Detské sanatórium s.r.o. Svojmu podielu v tejto spoločnosti sa počas tohto sporu dobrovoľne vzdal a svoj podiel previedol bezplatne na svoju matku. Ako vyplynulo aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7CoP/7/2016, takéto konanie otca sa javilo ako špekulatívne. Z tohto dôvodu potom bolo prisvedčené tvrdeniam odporkyne, že sa navrhovateľ snažil znižovať svoje príjmy, prípadne znižovať rozsah svojho majetku. Preto otec si má byť vedomý, že v čase bezplatného prevodu svojho obchodného podielu na spoločnosti Detské sanatórium s.r.o. má vyživovaciu povinnosť voči synovi S., aj napriek tomu tento prevod uskutočnil. Vzhľadom na preukázaný rovnaký skutkový stav potom súd prvej inštancie rozhodol tak, že otec S. Z. je povinný platiť matke MUDr. M. L. výživné na mal. S. Z. vo výške 300,- eur mesačne vždy do 20.-teho dňa v mesiaci a to za obdobie od 5.4.2013 (od podania návrhu) do 20.7.2016, teda do právoplatného rozvodu manželstva. Pretože obdobie, za ktoré súd výživné určoval, už uplynulo, súd zaviazal otca, aby dlh na výživnom za obdobie od 5.4.2013 do 20.7.2016 vo výške 11.850,- eur (38 mesiacov x 300,- eur) a pomernú časť výživného za mesiac apríl 2013 vo výške 250,- eur, pomerná časť výživného za mesiac júl 2016 vo výške 200,- eur, t.j. 11.400,- eur + 250,- eur + 200,- eur = 11.850,- eur (v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedené 1.850,- eur) zaplatil v mesačných splátkach vo výške 250,- eur splatných vždy do 20.-teho dňa mesiaca. V prípade omeškania s platením niektorej zo splátok, sa stáva zročným celý dlh.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Vytýkal súdu prvej inštancie, že pri určení výživného neustálil základnú otázku a to, či manželia v danom rozhodnom období spolu žili, resp. od akého obdobia spolu nežili. Z výsluchov účastníkov je zrejmé, že spolu minimálne v období roka 2013 žili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome č. XX v G.. Je pravdou, že postupne otec vo vyhrotených situáciách, ktoré medzi účastníkmi vznikali, prespával u svojich rodičov v S. a v ďalšom období u svojej priateľky, ale aj napriek tomu sa vracal do svojho rodinného domu, kde maloletý býval s matkou. Táto zásadná otázka nie je podľa názoru odvolateľa ustálená a má prvoradý vplyv na rozhodnutie vo veci. V konaní bolo preukázané, že o maloletého sa odo dňa podania návrhu striedavo v rôznych intervaloch starali obaja rodičia. Otázkou ostáva, či bolo v záujme maloletého dieťaťa určenie výživného v rozhodujúcom období, t.j. do rozvodu manželstva, lebo do rozvodu manželstva skutkovo nič nenasvedčovalo tomu, že je potreba takejto úpravy súdom. Ide o mladistvého, blížiaceho sa veku dospelého, ktorý sa sám rozhodoval, s ktorým z rodičov bude tráviť čas, pričom určite matka v jeho rozhodnutí zohrala zásadnú úlohu. V rozhodnom období matka spolu s maloletým v celom rozsahu užívali nehnuteľnosť v N. č. XX, ktorá je vo výlučnom vlastníctve otca a otec tak, ako to aj súd uviedol, uhrádzal všetky náklady s tým spojené. Túto skutočnosť pri určení sumy výživného súd nebral do úvahy. V konaní bolo preukázané, že maloletý dostával od otca vreckové v rozsahu 200,- eur mesačne, sám si ho vynucoval a otec mu ho aj dobrovoľne v záujme zachovania dobrých vzťahov s maloletým, dával. Súd vychádzal z predchádzajúceho rozsudku, pritom nebral do úvahy tú skutočnosť, že od predchádzajúceho obdobia sa ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku zvýšili náklady otca a to platením určeného výživného v rozsahu 200,- eur na bežné výživné a 100,- eur na tvorbu úspor. Otec v priebehu konania prvostupňového súdu prišiel o zamestnanie. Je pravda, že mu bolo ponúknuté miesto referenta na Okresnom úrade Žilina, avšak s priemerným platom cca 740,- eur v hrubom. po zvážení okolností nákladov spojených s cestovaním do Žiliny a späť, čo je cca 100 km denne, by jeho čistý mesačný príjem dosahoval odhadom 400,- eur. Počas celej doby v nezamestnanosti si otec aktívne hľadal prácu, zohľadňujúc jeho schopnosti, čo preukázal aj okresnému súdu, no bezúspešne. Otec je jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM s.r.o., avšak finančná situácia spoločnosti je ekonomiky zlá. Otec sa zamestnal od 1.10.2015 v spoločnosti Eurotools s.r.o., so sídlom Bagarova 2B, 036 01 Martin, na pracovnej pozícii obchodného referenta s mesačnou mzdou 630,- eur v hrubom, čo v čistom predstavuje 490,- eur. Preto určené výživné s poukazom na výšku príjmu otca je nereálne v jeho schopnostiach plniť. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že sa nestotožňuje s odvolaním otca. Poukázala na skutočnosť, že z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynuli skutočnosti preukazujúce, že otec bol zamestnaný, mohol dosahovať príjem, odmietol zamestnanie, vzdal sa bezdôvodne potencionálneho príjmu, či už z trvalého pracovného pomeru, tak aj v účasti v prosperujúcej spoločnosti Detské sanatórium s.r.o., konateľstva spoločnosti JUTICOM s.r.o., príjmu v desaťtisícoch eur za predaj nehnuteľnosti. Aj v súčasnosti vlastní nielen nadštandardný rodinný dom, ktorého hodnota je preukázaná poisťnou sumou 225.916,- eur, vybavenie domácnosti vrátane elektromotorov 10.008,90 eur, ako aj viaceré pozemky či už vo výlučnom vlastníctve alebo v podielovom spoluvlastníctve. Otcom tvrdená zlá ekonomická situácia spoločnosti JUTICOM s.r.o. bola vyvrátená argumentmi a dôkazmi, obdobne pokiaľ sa otec od 1.10.2015 tak, ako tvrdí, zamestnal s mesačnou mzdou 630,- eur v hrubom u spoločnosti Eurotool s.r.o., opätovne sa jedná o príjem, ktorý je podstatne nižší, než mohol dosahovať a to u pôvodného zamestnávateľa, kde mal trvalý pracovný pomer, ale aj nižší, ako keď bol konateľom spoločnosti JUTICOM s.r.o. Na základe uvedených skutočností matka navrhla odvolanie otca zamietnuť.

4. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinstančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnení uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že boli splnené zákonné podmienky na uvedené určenie výživného, pretože primárnou zákonnou podmienkou pre určenie výživného je zabezpečenie oprávnených potrieb oprávnenej osoby. Odvolací súd uvádza, že s prvoinstančným súdom presne citovaného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že pri určovaní výšky výživného je potrebné predovšetkým brať ohľad na potreby oprávneného, keď miera týchto potrieb je rôzna podľa okolností prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa jeho veku, školského zaradenia, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, jeho kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov a podobne. Toto však nie sú jediné relevantné kritériá, ktoré sa pri určovaní výšky výživného zohľadňujú, pretože tak, ako to bolo v preskúmanej veci, potreby oprávneného sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni rodičov. Pri vyššej životnej úrovni rodiča, ktorý je povinný plniť vyživovaciu povinnosť, súd určí výživné vo výške, ktorá môže prevyšovať reálne odôvodnené potreby oprávneného a naopak, pri nižšej životnej úrovni rodiča, resp. pri jeho nižšom finančnom príjme sa určuje také výživné, ktoré pokryje aspoň nevyhnutné potreby oprávneného. U povinnej osoby sú preto rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Skutočnosť, že otec maloletého v rozhodnom období poskytoval maloletému vreckové 200,- eur mesačne svedčí o jeho vysokej životnej úrovni, nemožno súhlasiť s odvolateľom, že týchto 200,- eur vreckového pokrylo nielen súkromný záujem maloletého, ale aj jeho potreby výživy. Nemohol potom odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, pretože v rozhodnutí okresného súdu nezistil žiadne pochybenie.

10. Odvolací súd preto považujúc rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 52 CMP, a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)